

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2009

Vyhlásené: 23.06.2009

Časová verzia predpisu účinná od: 23.06.2009

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

245

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. decembra 1997 bol v Bruseli prijatý Dohovor vypracovaný na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s pristúpením k dohovoru uznesením č. 767 z 3. februára 2004 s uplatnením vyhlásení k článku 1 ods. 2, k článku 3 ods. 2, k článku 20 ods. 1, 6 a 8 a k článku 21 ods. 1 a 5 dohovoru a zároveň rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky listinu o prístupe a text vyhlásení k článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 2, článku 20 ods. 1, 6 a 8 a k článku 21 ods. 1 a 5 dohovoru podpísal 7. apríla 2004. Listina o prístupe bola uložená 11. mája 2004 u generálneho tajomníka Rady Európskej únie, depozitára dohovoru. Slovenská republika uplatnila k dohovoru tieto vyhlásenia:

„Článok 1 ods. 2 a článok 3 ods. 2

Slovenská republika vyhlasuje, že „justičnými orgánmi“ na účely tohto dohovoru sa v Slovenskej republike rozumejú Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a všetky súdy a prokuratúry bez ohľadu na ich označenie.

Článok 20 ods. 1

Slovenská republika informuje depozitára takto: Úradníci, ktorí vykonávajú prenasledovanie a na ktorých sa vzťahuje ustanovenie článku 20 ods. 1, sú v Slovenskej republike úradníci colnej správy.

Článok 20 ods. 6

Slovenská republika oznamuje, že vzhľadom na skutočnosť, že sa dosiaľ neuskutočnili konzultácie s príslušnými členskými štátmi s cieľom dosiahnutia recipročných opatrení v týchto štátoch, nie je možné vykonať vyhlásenie podľa článku 20 ods. 6 týkajúce sa postupov na vykonávanie prenasledovania na svojom území. Slovenská republika takéto vyhlásenie urobí po uskutočnení konzultácií s príslušnými členskými štátmi.

Článok 20 ods. 8

Slovenská republika vyhlasuje, že prijíma ustanovenia článku 20 s výhradou týchto podmienok: v prípade prenasledovania podozrivej osoby cez hranice vykonávaného colnými orgánmi iného členského štátu alebo vo vzdušnom priestore môže takéto prenasledovanie pokračovať na slovenskom území vrátane vzdušného priestoru nad slovenským územím, len ak príslušné slovenské úrady dali na to vopred súhlas a zároveň príslušné členské štáty uplatňujú rovnaké opatrenia voči colným orgánom Slovenskej republiky.

Článok 21 ods. 1

Úradníci, na ktorých sa vzťahuje toto ustanovenie, sú v Slovenskej republike pracovníci špecializovaného útvaru Policajného zboru alebo Colnej správy Slovenskej republiky.

Orgánom oprávneným na udelenie súhlasu je podľa tohoto dohovoru Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, colný kriminálny útvar – centrálna koordinačná jednotka.

Článok 21 ods. 5

Slovenská republika vyhlasuje, že prijíma ustanovenia článku 21 s výhradou týchto podmienok: cezhraničné sledovanie bez predchádzajúceho povolenia sa môže vykonať len v súlade s článkom 21 ods. 2 a 3, ak je dôvodné podozrenie, že sa tieto osoby zúčastňujú na jednom z prípadov porušení zákona uvedených v článku 19 ods. 2, ktoré môže byť podnetom na vydanie, a zároveň príslušné členské štáty uplatňujú rovnaké opatrenia voči colným orgánom Slovenskej republiky.“

Národná rada Slovenskej republiky uznesením č. 2142 z 15. marca 2006 vyslovila súhlas s vyhláseniami k článku 21 ods. 1, článku 26 ods. 4, článku 32 ods. 4 a so zmenou v oznámení o názvoch a adresách štátnych orgánov určených Slovenskou republikou v súlade s článkom 20 ods. 1 a článkom 21 ods. 1.

Text vyhlásení bol uložený 4. mája 2006 u generálneho tajomníka Rady Európskej únie, depozitára dohovoru.

Slovenská republika uplatnila tieto vyhlásenia:

„Vyhlásenie k článku 21 ods. 1

Slovenská republika vyhlasuje, že druhá veta vyhlásenia urobeného k článku 21 ods. 1 znie:

„Orgánom oprávneným na udelenie súhlasu je podľa tohto dohovoru Colný kriminálny úrad – centrálna koordinačná jednotka.“

Vyhlásenie k článku 26 ods. 4

Slovenská republika vyhlasuje, že v súlade s článkom 26 ods. 4 prijíma právomoc Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vydať rozhodnutie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu tohto dohovoru podľa článku 26 ods. 5 písm. a), čo znamená, že každý súd alebo tribunál, proti ktorého rozhodnutiu neexistuje žiadny opravný prostriedok podľa vnútroštátnych právnych predpisov, môže požiadať Súdny dvor Európskych spoločenstiev, aby vydal rozhodnutie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu Dohovoru vypracovaného na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami, ktorá vznikla pri riešení prípadu na tomto súde, ak sa tento súd alebo tribunál domnieva, že vyriešenie tejto otázky je nevyhnutné na vydanie jeho rozhodnutia.

Vyhlásenie k článku 32 ods. 4

Slovenská republika podľa článku 32 ods. 4 dohovoru vyhlasuje, že bude uplatňovať tento dohovor, s výnimkou článku 26, vo vzťahu k členským štátom, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie.“

Dohovor nadobudne platnosť 23. júna 2009 v súlade s článkom 32 ods. 3. V ten istý deň, t. j. 23. júna 2009, nadobudne platnosť aj pre Slovenskú republiku v súlade s článkom 33 ods. 4.

K oznámeniu č. 245/2009 Z. z.

AKT RADY

z 18. decembra 1997

vypracovaný na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii, dohovor o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami

Rada Európskej únie

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok K. 3 ods. 2 písm. c),

keďže na účely dosiahnutia cieľov únie členské štáty pokladajú colnú spoluprácu za záležitosť spoločného záujmu podliehajúcu spolupráci, ktorú ustanovuje hlava VI zmluvy,

rozhodla, že týmto vypracuje dohovor, ktorého text je uvedený v prílohe a ktorý dnes podpísali predstavitelia vlád členských štátov,

odporúča, aby ho členské štáty prijali v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

V Bruseli 18. decembra 1997

Za Radu
predseda
F. BODEN

Dohovor

vypracovaný na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami

Vysoké zmluvné strany tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie,

odvolávajú sa na akt Rady Európskej únie z 18. decembra 1997,

pripomínajúc potrebu posilniť záväzky obsiahnuté v dohovore o vzájomnej pomoci medzi colnými správami podpísanom v Ríme 7. septembra 1967,

berúc do úvahy, že colné správy sú zodpovedné za colné územie Spoločenstva, najmä na miestach vstupu a výstupu, za predchádzanie, vyšetrovanie a potláčanie trestných činov nielen proti pravidlám Spoločenstva, ale aj proti vnútroštátnym právnym predpisom, predovšetkým v prípadoch, na ktoré sa vzťahujú články 36 a 223 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva,

berúc do úvahy, že narastajúci trend nezákonného obchodovania všetkého druhu predstavuje vážnu hrozbu pre zdravie verejnosti, morálku a bezpečnosť,

berúc do úvahy, že jednotlivé formy spolupráce, medzi ktoré patria cezhraničné zásahy zamerané na prevenciu, vyšetrovanie a trestné stíhanie niektorých porušení zákona tak vnútroštátnej legislatívy členských štátov, ako aj colných predpisov Spoločenstva, majú byť usmerňované a že takéto cezhraničné zásahy sa vždy musia vykonávať v súlade so zásadami zákonnosti (zodpovedajúcimi príslušnému zákonu uplatniteľnému v dožiadanom členskom štáte a smerniciam príslušných orgánov toho členského štátu), podriadenosti (takéto zásahy sa vykonávajú iba vtedy, keď je jasné, že iné, menej významné zásahy nie sú postačujúce) a primeranosti (rozsah a trvanie takého zásahu sa má určiť so zreteľom na závažnosť predpokladaného porušenia zákona),

v presvedčení, že je potrebné posilniť spoluprácu medzi colnými správami ustanovením postupov, v ktorých rámci môžu colné správy konať spoločne a vymieňať si údaje týkajúce sa aktivít nezákonného obchodovania,

so zreteľom na to, že colné správy vo svojej každodennej práci musia uplatňovať tak predpisy Spoločenstva, ako aj vnútroštátne právne predpisy a že v dôsledku toho existuje zrejma potreba zabezpečiť, aby sa ustanovenia o vzájomnej pomoci a spolupráci v oboch oblastiach vyvíjali podľa možnosti paralelne,

dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Hlava I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci Spoločenstva, členské štáty Európskej únie si vzájomne poskytnú pomoc a budú navzájom spolupracovať prostredníctvom svojich colných správ s cieľom:
 - predchádzať porušeniam vnútroštátnych colných predpisov a odhaľovať ich;
 - trestne stíhať a uložiť sankcie pri porušení colných predpisov Spoločenstva a vnútroštátnych colných predpisov.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3, tento dohovor nebude mať vplyv na ustanovenia uplatniteľné vo vzťahu k vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi justičnými orgánmi, na výhodnejšie ustanovenia v dvojstranných alebo mnohostranných zmluvách medzi členskými štátmi, ktoré upravujú spoluprácu, ako je ustanovené v odseku 1, medzi colnými orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi členských štátov, alebo na úpravy v tej istej oblasti prijaté na základe jednotnej legislatívy alebo osobitného systému ustanovujúceho recipročné uplatňovanie opatrení o vzájomnej pomoci.

Článok 2

Právomoci

Colné správy budú uplatňovať tento dohovor v medziach právomocí, ktoré im boli udelené podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Žiadne ustanovenia tohto dohovoru nie je možné interpretovať tak, aby ovplyvnili právomoci udelené colným orgánom podľa vnútroštátnych právnych predpisov podľa tohto dohovoru.

Článok 3

Vzťah k vzájomnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi

1. Tento dohovor sa týka vzájomnej pomoci a spolupráce v rámci vyšetřovania trestných činov týkajúcich sa porušenia vnútroštátnych colných predpisov a colných predpisov Spoločenstva, pri ktorých má dožadujúci orgán právomoc konať na základe vnútroštátnych právnych predpisov príslušného členského štátu.
2. Ak trestné stíhanie vykonáva justičný orgán alebo sa vykonáva pod jeho vedením, tento orgán určí, či sa žiadosti o vzájomnú pomoc alebo spoluprácu v tejto súvislosti podajú na základe ustanovení uplatniteľných vo vzťahu k vzájomnej pomoci v trestných veciach alebo na základe tohto dohovoru.

Článok 4

Definície

Na účely tohto dohovoru sa rozumie:

1. „vnútroštátnymi colnými predpismi“ všetky zákony, nariadenia a administratívne predpisy členského štátu, ktorých uplatňovanie je úplne alebo čiastočne v právomoci colnej správy členského štátu, ktoré sa týkajú:
 - cezhraničného obchodu s tovarom podliehajúcim zákazom, obmedzeniam alebo kontrole, najmä podľa článkov 36 a 223 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva,
 - neharmonizovaných spotrebných daní;
2. „colnými predpismi Spoločenstva“
 - súbor predpisov Spoločenstva a súvisiace vykonávacie predpisy, ktorými sa upravuje dovoz, vývoz, tranzit a predloženie tovaru, s ktorým sa obchoduje medzi členskými štátmi a tretími krajinami a medzi členskými štátmi v prípade tovaru, ktorý nemá status Spoločenstva podľa

článku 9 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, alebo tovaru, ktorý podlieha ďalšej kontrole alebo vyšetrovaniu na účely ustanovenia jeho statusu Spoločenstva,

– súbor predpisov prijatých na úrovni Spoločenstva v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a osobitné predpisy prijaté vo vzťahu k tovaru, ktorý je výsledkom spracovania poľnohospodárskych výrobkov,

– súbor predpisov prijatých na úrovni Spoločenstva týkajúcich sa harmonizovaných spotrebných daní a dane z pridanej hodnoty pri dovoze spolu s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktorými sa vykonávajú;

3. „porušením právnych predpisov“ konanie v rozpore s vnútroštátnymi colnými predpismi alebo colnými predpismi Spoločenstva vrátane:
 - účasti na porušení týchto predpisov alebo pokusu o ich porušenie,
 - účasti v zločineckej organizácii, ktorá porušuje tieto predpisy,
 - prania špinavých peňazí pochádzajúcich z porušovania týchto predpisov;
4. „vzájomnou pomocou“ poskytnutie pomoci medzi colnými správami, ktoré ustanovuje tento dohovor;
5. „dožadujúcim orgánom“ príslušný orgán členského štátu, ktorý žiada o pomoc;
6. „dožiadaným orgánom“ príslušný orgán členského štátu, ktorému bola podaná žiadosť o pomoc;
7. „colnými správami“ colné správy členských štátov, ako aj iné orgány, ktoré sú oprávnené vykonávať ustanovenia tohto dohovoru;
8. „osobnými údajmi“ všetky informácie vzťahujúce sa na určenú alebo určiteľnú fyzickú osobu; osoba sa považuje za určiteľnú, ak jej totožnosť možno určiť priamo alebo nepriamo, okrem iného prostredníctvom identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých znakov charakteristických pre jej fyzickú, fyziologickú, psychologickú, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu totožnosť;
9. „cezhraničnou spoluprácou“ spolupráca medzi colnými správami presahujúca hranice každého členského štátu.

Článok 5

Centrálna koordinačná jednotka

1. Členské štáty vytvoria v rámci svojich colných orgánov centrálnu jednotku (koordinačnú jednotku). Táto jednotka bude zodpovedná za prijímanie všetkých žiadostí o vzájomnú pomoc podľa tohto dohovoru a za koordináciu vzájomnej pomoci bez toho, aby bol dotknutý odsek 2. Uvedená jednotka je zodpovedná aj za spoluprácu s ostatnými orgánmi, ktoré sú zapojené do opatrení na pomoc podľa tohto dohovoru. Koordinačné jednotky členských štátov budú udržiavať potrebné priame vzájomné spojenie, najmä v prípadoch patriacich do hlavy IV.
2. Z činnosti centrálnej koordinačnej jednotky nie je vylúčená, predovšetkým v prípade naliehavosti, priama spolupráca medzi ostatnými útvarmi colných správ členských štátov. Centrálna koordinačná jednotka bude kvôli efektívnosti a dôslednosti informovaná o každom zásahu zahrnutom takúto priamu spoluprácu.
3. Ak colná správa nie je oprávnená alebo nie je oprávnená v celom rozsahu vybaviť žiadosť, centrálna koordinačná jednotka postúpi túto žiadosť príslušnému národnému orgánu a informuje o tom žiadateľa.
4. Ak nie je možné žiadosti vyhovieť z právnych alebo vecných dôvodov, koordinačná jednotka vráti žiadosť dožadujúcemu orgánu s odôvodnením, prečo sa žiadosti nemôže vyhovieť.

Článok 6

Styční dôstojníci

1. Členské štáty môžu uzavrieť medzi sebou dohodu o výmene styčných dôstojníkov na určitý alebo neurčitý čas a za vzájomne dohodnutých podmienok.
2. Styční dôstojníci nemajú právomoc zasahovať v hostiteľskej krajine.
3. S cieľom podporovať spoluprácu medzi colnými správami členských štátov môžu mať styční dôstojníci so súhlasom alebo na žiadosť príslušných orgánov členských štátov tieto povinnosti:
 - a) podporovať a urýchľovať výmenu informácií medzi členskými štátmi;